

Heltebiografier

Til trods for den sekulære elites had i Tyrkiet imod islam og dens tilhængere, og til trods for deres voldsomme efterfølgelse af partiets shabab, og til trods for at de betragter det at pille ved forbryderen Mustafa Kemal som et tabu, de ikke vil være stiltiende over for, og til trods for at de anskuer kaldet til Khilafah som et tabu som de ikke tillader at der bliver kaldt til.

Til trods herfor, så er shababs motivation i partiet i at bære dawah og betale dens pris, en mægtig sag, mægtig ved Allahs nåde, idet de ikke frygter nogens bebrejdelse for Allahs skyld. Dette har resulteret i en beundring af dem hos de muslimske masser i Tyrkiet, i hvilke der stadig er godhedens frø, til trods for sekulæres ihærdige kræfter i tiervis af år, idet dette frø har bevæget sig og resulteret i en opbakning til partiet og dens medlemmer og Khilafah er begyndt at bevæge deres følelser efter lang tids forsvinden.

Her er nogle af de vidneudsagn, som er kommet til os fra brødrene i Tyrkiet:

- En af shabab insisterede på at tage 500 eksemplar af Wilayahs udgivelse ”Siden hvornår er Allahs og Sendebudets fjender blevet som Fatih (erobreren)?”, og derefter begyndte han at uddele dem gennem udfordrende stil (dvs. Kifah-stil), og da bemærkede han at tre betjente fra sikkerhedsstyrkerne efterfulgte ham, og han blev ved med at lave manøvrer med dem, imellem sidegaderne, forretningerne og markedspladserne, fra et hjørne til et andet, indtil han formåede med Allahs nåde at blive færdig med at uddele de 500 med hånden uden at de fik fat i ham. De så ham nogle gange hvor han bevægede sig ind imellem masserne og andre gange kunne de ikke finde ham, mens han bar en tydelig pose i hans hånd, til den grad at en af journalisterne ved den tyrkiske ”rabza” avis, så ham og fik taget et billede af ham, som han publicerede i avisen under overskriften: ”De uddeler stadig deres løbesedler med stor fornøjelse”.
- Der blev uddelt 60.000. eksemplar af Falluja-løbesedlen til de bedende masser efter udførelsen af salat ul tarawih. Den følgende dag, da folk kom ud efter ramadanens sidste fredagsbøn, skete der det at en af vores shabab uddelte Falluja-løbesedlen med kifah, hvorefter sikkerhedsstyrkerne andholdt ham, hvorefter shaben sagde til dem, at det han udførte var legalt, og det at de tog ham var undertrykkende, tyrannisk og uden ret, og han besværgede ved Allah at de skulle læse løbesedlen, så de kunne se at han talte sandt og bedømme løbesedlen efter at de havde læst den. Sikkerhedsstyrkerne diskuterede indbyrdes og accepterede derefter at læse løbesedlen. Efter at de havde læst den sagde de: ”Manden har ret” og så sagde de til ham: ”vi har ikke set dig og du har ikke set os” og de lod ham gå sin vej.
- Partiet i Tyrkiets Wilayah, udgav en løbeseddel til Eid ul-fitr, ”Eid-lykønskningen” målrettet til muslimerne i Tyrkiet vedrørende Khilafah og fremvisende hvad de sekulære gjorde for at nedlægge denne, og hvordan de påførte Tyrkiet nedværdigelse i stedet for den ærekærlighed som den havde under Khilafahs skygge. Partiet erklærede sin beslutsomhed i løbesedlen med Allahs tilladelse og hjælp, om at den næste Eid skulle være i en tilstand hvor Tyrkiet skulle nyde godt af Khilafah på ny, og løbesedlen blev uddelt massivt i Eid, ikke kun af partiets shabab, men folk hjalp dem ligeledes med at uddele, til den grad at nogle af dem blev anholdt sammen med partiets shabab. Selv sikkerhedsstyrkerne blev uenige indbyrdes, nogle af dem blev tiltrukket af løbesedlen og kiggede bort og anholdt ikke, og andre var hadefulde og anholdt shabab og deres støttere med brutalitet, til den grad at sikkerhedsstyrkerne diskuterede højlydt i moskeen, om de skulle anholde eller ej. Sikkerhedsstyrkerne var i uniform og civilklædt, og deres tilstedeværelse var voldsom under denne løbeseddels uddeling i ”bayazids” store moské. Sikkerhedsstyrkerne som var civilt klædt begyndte at råbe og skændes med de almindelige politifolk, som kom for at bede Eid bønnen i deres officielle uniform, idet de råbte på dem sigende: ”Hvad laver i.. skal vi også udføre jeres arbejde?”.
- Der blev uddelt 50.000. løbesedler af Eid lykønskningen, idet den blev uddelt i 32 moskéer i hovedstaden og i de tre største moskéer i ”Burza”, og i de tre største moskéer i ”Adna”, og i 11 af de største moskéer i den smukke by (Istanbul).

Reaktionerne fra de bedende var perfekte, idet at shabab i den smukke by ikke var ene om at uddele, men støtterne hjalp dem, til den grad at et antal af partiets støttere blev anholdt sammen med vores

shabab, pga. deres hjælp til shabab med uddeling. I Hovedstaden forsøgte sikkerhedsstyrkerne i flere moskeer at anholde vores medlemmer, men de bedende masser blandede sig og forbød dem at anholde vores medlemmer, så deres forventninger slog fejl.

- Imens løbesedlerne blev uddelt i Muhammad Al-Fateh-moskéen, mødte en af shabab en minister i staten og ministerpræsidentens medhjælper ”Muhammad Ali Shaheen”. Shaben gav ham Eid-løbesedlen, hvorefter han læste den i en tid, og derefter gav ministeren ordre til hans livvagter om at anholde ham. De resterende medlemmer fortsatte med at uddele løbesedlen på bedste vis indtil de blev færdige.
- I Sultan Ahmad den stores moské, forsøgte sikkerhedsstyrkerne at anholde en del af vores medlemmer, men de resterende medlemmer som var i området, begyndte at bevæge de bedende og hindrede sikkerhedsstyrkerne i at anholde vores medlemmer. Blandt de bedende var der en advokat som blandede sig og støttede vores medlemmer og forsøgte at hindre sikkerhedsstyrkerne i at anholde vores medlemmer. Han sagde til sikkerhedsstyrkerne: ”Dette er ikke en anklage, og ingen kan forbyde dem i dette”. Da sikkerhedsstyrkerne så de bedendes vrede og deres stærke forsvar af vores medlemmer, sagde de indbyrdes: ”Lad os lade være med at opildne de bedende mere end dette, og de smuttede fra stedet uden at anholde nogen af vores medlemmer.

Disse er nogle vidneudsagn, der viser standhaftigheden hos partiets shabab, og som ligeledes fremviser at khair (dvs. godheden) eksisterer i den islamiske ummah til trods for efterfølgelse, fængsling og tortur med martyrium til følge i nogle af muslimernes lande.

Disse udgør vidneudsagn, som varsler godt:

﴿نصر من الله وفتح قريب وبشر المؤمنين﴾

”En sejr fra Allah og en snarlig erobring, og meddel godt nyt til mu’minin” (OQM. Al-Saff 61: 13)

Og al taknemlighed tilkommer Allah, Alverdens Herre.

Jeres Bror
19/11/2004 e.Kr.